

СНѢГЪ ЗАХВАНѢ.

Врѣмето тихо
До вчера бѣше,
Ни студъ, ни вѣтъръ,
Нито валъше.

Кога нощеска,
Катъ сме заспали,
Катъ духнѣлъ онзи
Студъ, вѣтъръ, хали-

Мракъ, не се вижда
Отъ тамъ до тука,
Дърво и камъкъ
Отъ мразъ се пука.

Станѫхъ, та гледамъ
Азъ озарана —
Снѣгъ на парцали
Иде, захванѫ.